

РЕШЕНИЕ

№ 2814

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **12049** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 3, ап. 9, представляван от Д. Б.-Управител, чрез адв. К., срещу Ревизионен акт № Р-22220219004194-091-001/24.04.2020 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Г. И. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1605/21.10.2020 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП, с който са определени задължения за донасяне общо в размер на 39996,39 лв., в това число главница в размер на 35918,84лв. лихва в размер на 4077,55лв.

С жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт. Иска се съдът да отмени РА. Не се претендират разноски.

Жалбоподателят [фирма], чрез АДВ. М. С. К., редовно уведомен, се представлява от адв.К.. Адв. К. моли съдът да уважи жалбата в цялост. Счита, че от събраните по делото доказателства безспорно се доказва, че атакувания в съответните части РА е порочен, поради което не може да възпроизведе ценените с него правни последици. Моли съдът да уважи всички направени с жалбата материални искания. Не

претендира разноски.

Ответникът Директора на Дирекция "ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО - ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА" - при ЦУ на НАП С., редовно уведомен, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед № Р-22220219004194-020-001/04.07.2019 г., връчена на 09.07.2019 г., издадена от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството му на заместник /съгласно Заповед №РД-84-2200-732 от 02.07.2020 г./, на М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., която е определена като компетентен орган за възлагане на ревизията, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и. д. директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма]. Ревизията е възложена за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2019 г. до 28.02.2019 г. Първата ЗВР е изменена със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220219004194-020-002 от 07.10.2019 г., връчена на 07.10.2019 г. Определен е срок за приключване на ревизията първоначално до 3 месеца от връчване на ЗВР – т. е. до 09.10.2019 г., изменен до 09.12.2019 г.

На основание чл. 34, ал. 1, т. 4 от ДОПК, във връзка с подадена от дружеството молба с вх. № 53-00-2236#2/02.10.2019 г., поради отсъствие на управителя за лечение в чужбина, от компетентния орган по приходите за възлагане на ревизията /О./, е издадена Заповед №Р-22220219004194-023-001/16.10.2019 г., с която е постановено спиране на ревизионното производство за срок до 16.01.2020 г. Заповедта за спиране е връчена на 18.10.2019 г.

На основание чл. 35 от ДОПК, поради отпадане на основанията за спиране на ревизията, от компетентния О., е издадена Заповед №Р-22220219004194-143-001 от 20.01.2020 г., с която е постановено възобновяване на ревизионното производство и е определен срок за приключване на ревизията след възобновяване – до 14.03.2020 г. Заповедта за възобновяване е връчена на 26.01.2020 г.

С Решение № Р-22220219004194-098-001/20.01.2020 г., за изземване разглеждането и решаването на преписката, издадено от компетентния О., във връзка с преназначаване на А. К. Н. от ТД на НАП С. в ТД ГДО, е определен нов ръководител на ревизията – Д. Г. И., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С..

Съгласно цитираното решение от 20.01.2020 г., от компетентния О., е издадена ЗИЗВР № Р-22220219004194-020-003 от 20.01.2020 г., връчена на 26.01.2020 г., с която е извършена промяна, като е намален съставът на ревизиращия екип и за ръководител на ревизията е определена Д. Г. И., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220219004194-092-001/02.04.2020 г., връчен на 02.04.2020 г.

С доклада е направено предложение за определяне на задължения за ДДС и лихви за ревизираните периоди общо в размер на 105 240,81 лв., при декларираните такива в размер на 390,75 лв.

Ревизираният субект не е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД не е постъпило писмено възражение.

Ревизията приключила с РА №Р-22220219004194-091-001/24.04.2020 г., издаден от М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Д. Г. И., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 27.04.2020 г. по електронен път.

Като краен резултат от проведеното ревизионно производство с оспорвания РА на дружеството са установени задължения за довносяне общо в размер на 106 431,83 лв., в това число: ДДС в размер на 95 191,59 лв. и лихви в размер на 11 240,24 лв.

[фирма] е основано и вписано в Търговския регистър /ТР/ на 14.10.2008 г. Регистрирано е по ЗДДС на 20.10.2017 г.

Съгласно представени писмени обяснения дружеството декларира, че извършваната дейност е търговия с дрехи, аксесоари и други стоки, а в процес на изграждане е и пекарна. При данъчна ревизия по ЗДДС за предходни периоди /от 20.10.2017 г. до 30.04.2018 г./ е декларирана основна дейност с код по Н. 4771 – търговия на дребно с облекло. За осъществяване на дейността си предприятието декларира, че има наети обекти в [населено място], [населено място] и [населено място], персонал и собствено товарно МПС. По данни от Служба по вписванията са установени закупени от дружеството съгласно Нотариални актове от 16.08.2018 г. и от 28.02.2019 г. недвижими имоти в [населено място], общ. С., обл. Пловдивска. Декларираните са сключени трудови договори със 7 лица на длъжности: снабдител-доставчик, управител - търговия на едро, продавач-консултант, супервайзър-магазин. Регистрирани са 8 фискални апарати /ЕКАФП/ за търговски обекти /описани в таблица на стр. 2 в РД/.

За установяване на факти и обстоятелства и обезпечаване на необходимите доказателства относно определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС, в хода на ревизията са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, отразени в РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на 16.07.2019 г. на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220219004194-040-001/16.07.2019 г. По искането е постъпила молба за продължаване на срока за представяне на доказателства с вх. № 53-00-2236 от 30.07.2019 г. След издадено разрешение е постъпила молба № Р-22220219004194-М.-001-И от 11.10.2019 г. и са представени документи по опис с вх. № 53-00-2236 от 11.10.2019 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица, резултатите от които са документирани с протоколи по съответния ред: ПИНП №П-22220519120750-141-001 от 26.09.2019 г. - относно [фирма]; ПИНП №П-222215191120747-141-001/26.09.2019 г. и ПИНП №П-22221520040560-141-001 от 31.03.2020 г. – относно [фирма] и ПИНП №П-16001619123101-141-001/26.07.2019 г.

– относно [фирма] с ЕИК[ЕИК].

Съставен е Протокол № 1597039/07.10.2019 г. за документиране на проведен телефонен разговор на деклариран телефон за контакт, с който представител на дружеството уведомява органите по приходите, че няма готовност да бъдат представени в оригинал документите за ревизията в предварително уговорения срок и е подадена молба за спиране на ревизията.

Съставен е Протокол №1608901/09.03.2020 г., с който е документирана извършена проверка на място в офис, в присъствието на счетоводител, проверка на счетоводни документи и са изискани допълнителни такива.

След анализ на събраните доказателства за двата ревизирани данъчни периоди по ЗДДС /м. 01.2019 г. и м. 02.2019 г./ с РА са констатирани основания за корекция, както на декларираните от дружеството доставки като изпълнител /продажби/ и начислен за тях ДДС, така и на декларираните покупки и упражнено право на приспадане на данъчен кредит.

Фактическите и правни основания за извършените корекциите са:

1. На основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС е доначислен ДДС общо в размер на 6 483,03 лв. – съответно за м. 01.2019 г. в размер на 914,66 лв. и за м. 02.2019 г. в размер на 5 568,37 лв.

При съпоставка между отчетените обороти от продажби в брой по ЕКАФП и декларираните данни по подадените дневници за продажбите е установена разлика – неотчетени доставки към клиенти с код 81 – отчет за извършени продажби, възлизаща общо в размер на 38 898,20 лв., от които за м. 01.2019 г. - в размер на 5 488,00 лв. и за м. 02.2019 г. – в размер на 33 410,20 лв. Констатирано е, че за реализирания отчетен оборот от продажби в размер на 38 898,20 лв. дружеството не е издало фактури и сумата не е включена в дневника за продажби.

Поради констатираното, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС за установените недеklarирани продажби с РА е доначислен ДДС в посочените размери. Сумите са изчислени по правилото за включен данък в цената, съгласно чл. 53, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/.

/5 488,00 лв. *20/120 = 914,66 лв. и 33 410,00 *20/120 = 5 568,37 лв./

2. На основание чл. 116, ал. 3 от ЗДДС за данъчен период м. 01.2019 г. с РА не е признат начислен с отрицателен знак ДДС в размер на 1 193,40 лв. по ф-ра №[ЕГН] от 22.02.2018 г.

Установено е, че на жалбоподателя е била извършена предходна ревизия по ЗДДС за данъчните периоди от 20.10.2017 г. до 30.04.2018 г., приключила с издаден РА № Р-22220218003065-091-001/09.04.2019 г., с допълнително установени задължения за ДДС в размер на 52 636,56 лв. и лихви в размер на 16 890,13 лв. На основание чл. 155, ал. 1, във вр. с чл. 155, ал. 2 от ДОПК, този РА /от 09.04.2019 г./ е изцяло потвърден с Решение №1445/20.10.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С.. Актът не е бил оспорен по съдебен ред и същият е влязъл в сила.

Констатирано е, че първоначално през м. 02.2018 г. при издаване на фактурата жалбоподателят е включил в дневника за продажби за този период и е начислил ДДС за продажба по ф-ра №[ЕГН]/22.02.2018 г. с данъчна основа/ДО/ 5 967,00 лв. и ДДС в размер на 1 193,40 лв., издадена към получател [фирма] с ЕИК[ЕИК]. Данъчен период м. 02.2018 г. е включен в обхвата на предходната ревизия, при която са били констатирани данни за неотчетени продажби, но във връзка с посочената фактура не е извършвана корекция и с влезлия в сила РА не е доначисляван ДДС. По фактурата от

получателя е упражнено право на приспадане на данъчен кредит през м. 02.2018г. Установено е, че през ревизирия напостоящем данъчен период м. 01.2019г. жалбоподателят неоснователно е анулирал процесната продажба и е включил с отрицателни стойности ф-ра №[ЕГН]/22.02.2018 г., с ДО -5 967,00 лв. и ДДС -1 193,40 лв., с което е нарушена разпоредбата на чл. 116, ал. 3 от ЗДДС.

3. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във вр. с чл. 6 от ЗДДС, за данъчен период м. 01.2019 г., с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 59 272,76 лв. за доставки, документирани със 6 фактури, описани на стр. 11 в РД, издадени от [фирма]. Предмет на доставка са стоки по опис – различни авточасти и автоаксесоари.

На посочения пряк доставчик е извършена насрещна проверка. За целта на 23.07.2019 г. по електронен път на дружеството е връчено ИПДПОЗЛ № П-22220519120750-040-001 от 15.07.2019 г. По искането не са представени документи от доставчика.

При проверка в информационната система /ИС/ на НАП е констатирано, че [фирма] е първоначално регистрирано по ДОПК на 25.07.2003 г. в ТД на НАП В. Т.. От 05.10.2006 г. е пререгистрирано в ТД на НАП С.. Регистрирано е по ЗДДС на 25.09.2003 г., дерегистрирано на 17.03.2011 г. Следва нова регистрация по ЗДДС считано от 18.09.2013 г.

По данни от ПП V. процесните 6 фактури са декларирани от доставчика в дневник за продажбите и СД за ДДС за данъчен период м. 02.2019 г., подадени със закъснение на 24.06.2019 г.

Доставчикът има декларирани сключени трудови договори с 2 лица, назначени на длъжност автомеханик. Декларирана е основна дейност с код по Н. 4520 – техническо обслужване и ремонт на автомобили. За назначените лица са подадени съответните декларации обр. 1 и обр. 6, но дължимите осигурителни вноски не са внесени. По данни от КАТ доставчикът има регистрирани собствени МПС, но през процесните периоди в дневниците за покупки не декларира разходи за гориво. Дружеството има регистрирани 3 ЕКАФП за обект автосервиз. През м. 01.2019 г. отчетените обороти от продажби в брой по ЕКАФП, са отразени в РД, но не съответстват на сбора по процесните фактури, издадени на жалбоподателя. В дневник за покупките за м. 01.2019 г. от прекия доставчик е декларирана доставка с предмет наем за м. 12.2018 г., издадена от предходен доставчик [фирма] с ЕИК[ЕИК], но липсва представен договор за наем. По данни от Служба по вписванията посоченият предходен доставчик притежава имоти в [населено място], Ч., С. и Н.. В данъчен период м. 02.2019 г. прекият доставчик няма декларирана фактура за наем за м. 01.2019 г. [фирма] притежава собствени търговски обекти, върху които има наложени възбрани и няма данни какви обекти ползва под наем през ревизирия период.

От страна на жалбоподателя при направеното посещение за проверка на счетоводната документация са представени оригинали на спорните фактури, но по ф-ра №[ЕГН]/30.01.2019 г. и ф-ра №[ЕГН]/02.01.2019 г. не са приложени описи. С вх. №53-00-2236/11.10.2019 г. е представен аналитичен регистър на гр. 50, в който има записи само за м. 01.2019 г., но за м. 02.2019 г. няма осчетоводявания. Приложен е аналитичен регистър на сч. с-ка 401/1 аналитична партида [фирма], видно от който фактурите са осчетоводени по Дебита на сч. с-ка 304/1 стоки. Констатирана е липса на данни за последваща реализация.

В заключение е формиран извод за липса на реални доставки по спорните 6 фактури.

4. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 6 от ЗДДС, за данъчен период м. 02.2019 г. с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 28 242,40 лв. за доставки, документираны с 4 фактури, описаны на стр. 8 в РД, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК].

Във връзка с процесните 4 фактури, описаны на стр. 8 в РД, по които е упражнено право на данъчен кредит общо в размер на 28 242,40 лв., всички с предмет стока, в писмени обяснения жалбоподателят е заявил, че поради техническа грешка една от фактурите, /ф-ра №[ЕГН] от 21.02.2019 г. с ДО 37 900,00 и ДДС в размер на 7 580,00 лв./ погрешно е отразена в дневника за покупки с издател [фирма] с ЕИК[ЕИК], вместо правилния доставчик [фирма] с ЕИК[ЕИК].

В тази връзка са извършени насрещни проверки и на двете дружества.

При насрещната проверка на [фирма] са дадени писмени обяснения от доставчика, в които е потвърдено, че не е издавана ф-ра № [ЕГН] на жалбоподателя. Изпратена е друга, издадена на жалбоподателя през проверявания период фактура с №0.416/01.02.2019 г. за наем на магазин в [населено място], [улица], на стойност 140,00 лв., която е платена по банков път. Във връзка с така представената от провереното дружество фактура за наем в РА не е извършвана корекция.

На [фирма] са извършени 2 насрещни проверки. За целта на 22.07.2019 г. по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221519120747-040-001 от 26.09.2019 г. По връченото искане от проверяваното дружество е подадена молба за продължаване на срока за представяне на доказателства, но в указания срок такива не са представени. При втората насрещна проверка на 10.03.2020 г. по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ №П-22221520040560-040-001/09.03.2020 г. По връченото искане отново не се представени документи.

По данни от ИС на НАП за доставчика са констатирани следните обстоятелства: [фирма] е регистрирано по ДОПК на 19.11.2018 г. и по ЗДДС на 30.11.2018 г. Дерегистрирано е по ЗДДС, считано от 03.01.2020 г. – по инициатива на органите по приходите.

По данни от ПП V. спорните 4 фактури, включително и ф-ра №[ЕГН]/21.02.2019 г., са включени от доставчика в подаден от него дневник за продажбите за м. 02.2019 г.

За доставчика са декларирани данни за сключени трудови договори с 6 лица, назначени на длъжности работник строителство и общ работник строителство на сгради. Декларирана е основна дейност с код по Н. 1813 – предпечатна подготовка. За назначените лица са подадени съответните декларации обр. 1 и обр. 6, но не са внесени дължимите осигурителни вноски. По данни от КАТ дружеството няма регистрирани собствени МПС. В дневниците за покупки са декларирани покупки на гориво, но няма данни за собствени или наети МПС. Доставчикът няма регистрирани ЕКАФП. В Служба по вписванията липсват данни за собствени на дружеството недвижими имоти. В дневниците за покупки не са налице фактури за наем. Дружеството няма декларирани собствени и/или наети търговски обекти.

При направеното посещение за проверка на счетоводството от жалбоподателя са представени фактурите без съпроводителни документи. Същите са били изискани с Протокол №1608901/09.03.2020 г., но не са представени. Липсват данни за плащане и последваща реализация. По представен аналитичен регистър по сч. с-ка 401/1 – ан. [фирма] фактурите са осчетоводени по дебита на сч. с-ка 304/1 – стоки.

В заключение е формиран извод за липса на реални доставки по спорните 4 фактури.

Съгласно описаните корекции са изменени резултатите за спорните 2 данъчни периоди.

Жалбоподателят оспорил изцяло РА по административен ред. Възражава срещу корекцията на правото на приспадане на данъчен кредит по издадените фактури от преките доставчици [фирма] и [фирма]. С допълнение към жалбата с вх. №23-22-745#4/16.04.2020 г. представя писмени обяснения и доказателства по опис, комплектувани в 2 папки като приложения 1-9. В писмени обяснения заявява, че прилага фактури, аналитичност, вносни бележки и др. документи. Сочи, че стоката е складирана в обектите, които дружеството ползва под наем, за които има сключени договори. Заявява, че стоката се реализира предимно на население с касови бележки. Изтъква, че има частично плащане по банковата сметката на доставчика [фирма] за сумата в размер на 92 900,00 лв. с вносни бележки, които прилага. Пояснява, че от страна на ревизираното дружество са поискани доказателства от доставчика [фирма] и в тази връзка прилага отделна папка с писмени доказателства. Подчертава, че за извършване на дейността си дружеството има кадрова обезпеченост, за което прилага разчетно-платежна ведомост.

В папка са представени доказателства от [фирма] с приложени писмени обяснения от представляващия, в които декларира, че дружеството се занимава с търговия с авточасти. Сочи, че основни доставчици са най-големите вносители и търговци на авточасти: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и др., като прилага заверени копия на покупни фактури за авточасти и автоаксесоари от горепосочените предходни доставчици. Подчертава, че по фактурите има частично плащане с вносни бележки по банкова сметка в „ПОЩЕНСКА БАНКА“.

Ответникът, като взел предвид събраните в хода на ревизионното производство доказателства, изложеното в ревизионния доклад и ревизионния акт, възраженията на жалбоподателя, допълнително ангажираните към жалбата писмени доказателства и действията през процесния период нормативна уредба, счел жалбата за частично основателна, като изменил Ревизионен акт /РА/ № Р-22220219004194-091-001/24.04.2020 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Г. И. – ръководител на ревизията, в оспорената част, като установеният с РА резултат по З. за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.01.2019 г. – ДДС за внасяне в размер на 61 692,33 лв. и лихви за просрочие в размер на 7 421,77 лв., определил на ДДС за внасяне в размер на 2 419,57 лв., ведно със съответните лихви и потвърдил РА №Р-22220219004194-091-001/24.04.2020 г. в останалата оспорена част.

По делото е назначена ССЧЕ и допълнителна такава към нея.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока за обжалване на РА от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт /АА/, с който се установяват задължения, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл.

155 от ДОПК, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършване на служебна проверка за законосъобразност на оспорения РА № Р-22220219004194-091-001/24.04.2020 г., съгласно чл. 160, ал. 2 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган – от възложителя на ревизията и ръководителя на ревизията съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. и в предписаната от закона писмена форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват неговата отмяна само на това основание.

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви, предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК, представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно установените задължения. Основният предмет на дейност на жалбоподателя е търговия с дрехи, аксесоари и други стоки, а в процес на изграждане е и пекарна. При данъчна ревизия по ЗДДС за предходни периоди /от 20.10.2017 г. до 30.04.2018 г./ е декларирана основна дейност с код по Н. 4771 – търговия на дребно с облекло.

От фактическа страна са установени отчетени по ЕКАФП обороти от продажби, в посочените размери, които не са декларирани в дневниците за продажбите и за същите не са издадени фактури. От страна на органите по приходите в оспорвания акт основателно като допълнителен аргумент е отчетено обстоятелството, че за предходни данъчни периоди, с влязъл в сила РА, са установени аналогични обстоятелства за наличие на неотчетени приходи от продажби. Срещу посочените констатации от страна на жалбоподателя не са изложени никакви конкретни аргументи и по тази част от спора към жалбата не са ангажирани писмени доказателства, опровергаващи констатираното.

Предвид изложеното, съдът намира, че основателно и законосъобразно по основание и размер с РА е доначислен ДДС в размер на 6 483,03 лв. и жалбата в тази част от спора е неоснователна.

По възраженията срещу отразена в дневника за продажби ф-ра №[ЕГН] от 22.02.2018 г. с отрицателни стойности, жалбата е неоснователна.

В хода на ревизията е установено, че доставката по процесната фактура е осъществена през м. 02.2018 г. и дължимият за нея данък е начислен в този данъчен период. Това е потвърдено с влязъл в сила РА. Констатирано е, че от получателя по доставката е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в същия данъчен период. Във връзка с анулирането на фактурата и включването ѝ в дневника за продажби през ревизиращия период м. 01.2019 г., т. е. приблизително година по-късно, в хода на ревизията не са представени доказателства за разваляне на доставката, връщане на стоката и платената

от клиента сума, даващи основание за сторниране на доставката. Не е представен върнат от клиента оригинал на фактурата, в случай на анулиране на грешно съставен документ. По тази част от спора в жалбата не са изложени конкретни аргументи и не са ангажирани писмени доказателства, опровергаващи констатираното.

Предвид изложеното, съдът счита, че с РА основателно е преценено, че дружеството незаконосъобразно и при липса на основания е намалило дължимия резултат за ревизирия период, чрез включването на процесната фактура с отрицателни стойности, поради което жалбата по тази част от спора също е неоснователна.

Относно възражението срещу корекцията на право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], жалбата е основателна.

Наличието на реална доставка е основната предпоставка за ползването на данъчен кредит. Разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС предвижда стоките или услугите да са получени в резултат на облагаема доставка, а от своя страна разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС сочи именно, че данъчният кредит възниква за платения данък, който доставчикът – регистрирано по ЗДДС лице му е доставило или предстои да достави. В този смисъл е и практиката на СЕС. В т. 53 от мотивите на решение от 19 септември 2000 г., постановено по дело С-454/98, СЕС подчертава, че правото на данъчен кредит се упражнява само във връзка с дължимия ДДС, т. е. този който съответства на осъществена облагаема доставка. Правото на приспадане следва да бъде упражнено щом са изпълнени двете изисквания: стоките да са били доставени или услугите – извършени, и данъчно задълженото лице да притежава фактура или документ, служещ за фактура по критериите на съответната държава. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право.

С оглед предмета на фактурираните доставки по издадените фактури от посочения пряк доставчик, които са стоки, първо следва да се посочи, че по принцип установяването на тяхната реалност изисква изследване на обстоятелствата както относно фактическото прехвърляне на собствеността върху същите, така и възможността на доставчика да извърши доставката. Преценката относно наличието на реална доставка на стоки е резултат от съпоставка и анализ на множество и различни по характера си документи, съставянето или несъставянето на които обаче, не е в еднаква степен относимо към упражняването на право на данъчен кредит, като например наличието на фактура, протокол и др. Когато се касае за документи, с които законът не обвързва пряко признаването на право на данъчен кредит, а те служат само за преценка на реалността на доставката, несъставянето или непредставянето на същите, може да обоснове извод за липса на доставка само, ако поради това не може да се установи прехвърлянето на собствеността върху стоките.

Описаните по-горе констатации на органите по приходите могат да подкрепят извод за липса на доставка, само ако той е направен след последователен анализ на счетоводството и на всички други документи при жалбоподателя, при който да е констатирано, че спорните доставки не са намерили

счетоводно отражение, нито съществуват други доказателства за получаването на стоките.

В случая по преписката са налице представени в хода на ревизията и допълнително ангажирани към жалбата фактури, към всяка от които са приложени описи с количествено-стойности показатели по позиции за отделните артикули, ясно идентифициращи предмета на фактурираните доставки. Допълнително към жалбата са представени множество покупни фактури от предходни доставчици за закупени от прекия доставчик различни авточасти и автоаксесоари, които обективно не сочат наличие на стока без произход. Съгласно доказателствата по преписката по процесните фактури е извършено частично плащане по банкова сметка на доставчика.

За доставчика са констатирани данни, които обективно не сочат липса на практически познания и опит в областта на търговия с авточасти. Установено е, че декларираната от доставчика дейност е техническо обслужване и ремонт на автомобили, дружеството има назначени 2 лица на длъжност автомеханик, собствени МПС и регистрирани ЕКАФП за обект автосервиз, от който отчита търговски обороти. В РД е потвърдено, че дружеството има собствен търговски обект, върху който са наложени възбрани. Наличието на реален действащ търговски обект се потвърждава от констатацията за декларирана получена фактура за наем от предходен доставчик за последния период, непосредствено преди периода на спорните доставки, както и от факта, че посоченият предходен доставчик има множество собствени недвижими имоти в различни населени места /С., Ч., С., Н./. Описаните обстоятелства в тяхната цялост обективно са в противоречие с констатацията за липса на необходимата материална, техническа и трудова обезпеченост на доставчика, обуславящи потенциалната му възможност реално да извърши доставки по продажба на авточасти и автоаксесоари, предмет на спорните 6 фактури.

За жалбоподателя е установено, че има действащи търговски обекти в няколко населени места, има собствено МПС и 7 назначени лица на различни длъжности, свързани с осъществяваната от дружество търговска дейност /продавач-консултант, снабдител-доставчик, управител - търговия на едро, супервайзър-магазин/.

Във връзка с ползвани под наем търговски обекти от ревизираното дружество допълнително към жалбата са приложени, сключени договори за наем между жалбоподателя /в качеството му на наемател/ и различни наемодатели на следните обекти: магазин за промишлени стоки в [населено място] съгласно договор от 01.08.2017 г., магазин на партерно ниво с площ 55 кв. м., състоящ се от търговска част, складово помещение и бокс и тоалетна, ведно с ид. части от дворно място в [населено място] съгласно договор от 11.06.2018 г. и магазин и склад под него в [населено място] съгласно договор от 01.08.2018 г. При извършена в хода на ревизията насрещна проверка на [фирма] е представена издадена на дружеството фактура за наем и съпътстващи документи и в тази връзка е потвърден реално ползван под наем търговски обект в [населено място].

В хода на ревизията е констатирано, че жалбоподателят има множество търговски обекти в [населено място], [населено място] и [населено място], за които са регистрирани ЕКАФП. Същевременно, в хода на ревизията е

установено по категоричен начин, че жалбоподателят не е декларирал в регистрите си по ЗДДС в пълен размер реализираните през периода приходи от продажби в брой, регистрирани по подадени отчети от ЕКАФП и за тези суми не са издадени фактури към клиенти. Горното е в съответствие с допълнително представените към жалбата писмени обяснения на жалбоподателя, че закупените спорни стоки се складираат в наетите търговски обекти и се реализират чрез продажби на населението, които се документират предимно с касови бележки.

По представените в хода на ревизията аналитични счетоводни регистри е установено, че процесните 6 фактури са осчетоводени от жалбоподателя и стоките са заприходени в счетоводството му по сч. с-ка 304/1, аналитична партида [фирма]. По отношение на отчитаните по материални сметки стокоски запаси в РА не са констатирани никакви нарушения и пропуски по заприходяване и изписване на стоките, дублиране, неотчетени стоки, липси и др. подобни нарушения. Посочените обстоятелства в тяхната съвкупност обективно противоречат на констатацията за липса на данни за последваща реализация относно процесните стоки.

Фактурите са декларирани от получателя и доставчика в отчетените им регистри по ЗДДС и дължимият за доставките данък е начислен като задължение към бюджета. Съгласно доказателствата по преписката по процесните фактури е извършено частично плащане по банкова сметка на доставчика. Посочените данни обективно указват наличието на надеждна одитна следа с възможност за проследяване на стокоския поток.

В обобщение съдът намира, че съвкупната преценка на наличните по делото доказателства, както и цялостното съдържание на установените при ревизията факти и обстоятелства и допълнително ангажирани към жалбата писмени доказателства, които систематично са отразени по-горе в мотивите на решението, не дават основание да се приеме за обосновано заключението за липса на реално осъществени доставки, документирани с фактурите, издадени от [фирма]. В съответствие с утвърдената данъчна и съдебна практика в областта на прилагането на ЗДДС, следва че са доказани предпоставките за признаване на правото на данъчен кредит. Събраните от ревизиращите органи доказателства не са правилно преценени, а издателят на акта по-скоро се е позовал на косвени аргументи, като са наведени данни за злоупотреба с ДДС, без обаче за участието на ревизираното дружество да е доказано по категоричен начин знание или презумпция за знание, които биха могли да дадат основания за извършване на преценка за ангажиране на субсидиарна отговорност по реда на чл. 177 от ЗДДС, но не и до обосноваване на извод за липса на реалност на доставка.

С оглед гореизложеното, жалбата в тази част от спора е основателна.

Относно възражението срещу корекцията на право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], жалбата е неоснователна.

С оглед установената фактическа обстановка относно доставките от прекия доставчик [фирма], които систематично са отразени в мотивите на решението е видно, че в този случай не са представени и по преписката не са налице ясни категорични доказателства за приемане и предаване на

фактурираните по вид и количество стоки. При извършената насрещна проверка на доставчика са изисквани, но не са представени никакви документи. По аналогичен начин от жалбоподателя е изискваната относима информация и доказателства, но такива не са представени. Към подадената до решаващия орган жалба също не са ангажирани никакви писмени доказателства и не са посочени никакви конкретни данни, опровергаващи констатираното. С оглед изложеното, основателно в РА е формирано заключението за липса на реална доставка, при обосновано констатирана липса на документи с данни за конкретизиране на вида и количествено-стойностни параметри на фактурираната доставка и нейното действително изпълнение.

Основателно и в съответствие с пряко относимите по спора факти и доказателства е формиран и изводът за липса на реални доставки по издадените 4 фактури от [фирма]. Видно от съдържанието на РД и РА за посочения пряк доставчик е установено, че са декларирани данни за сключени трудови договори със строителни работници и декларирана основна дейност с код по Н. 1813 – предпечатна подготовка, които не са пряко съпоставими с фактурираното. Дружеството няма регистрирани собствени имоти, МПС и няма регистрирани ЕКАФП. В дневниците за покупки няма фактури за наем. Няма декларирани и не са налице данни за собствени и/или наети търговски обекти от доставчика. В тази връзка по преписката не са налице както преки доказателства за фактическо приемане и предаване на договореното, така и допълнителна относима информация и данни в тази насока. Доказателства в тази насока не са ангажирани и към жалбата.

В обобщение на горното, следва изводът, че съдържащите се по преписката документи в своята съвкупност не могат да обосноват извод за извършването на реални доставки от посочения пряк доставчик като предпоставка за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит.

Изискванията за признаване правото на приспадане на данъчен кредит са посочени в чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като най-същественото от тях е наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. В този смисъл е и практиката на Съда на Европейския съюз /СЕС/. Така съгласно Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02, Пето отделение, правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, ал. 2 от Шестата директива/, а именно стоките да са били доставени или услугите – извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от конкретната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура. Ако доставките са извършени, то както доставчикът, така и получателят трябва да притежават доказателства за това изпълнение. За изпълнението винаги трябва да се представят от лицата достатъчно убедителни доказателства /Решение №2208 от 15.02.2013 г. на Върховен административен съд /ВАС/ по адм. дело №14260/2012 г./.

Като се има предвид, че ревизираното лице сочи като доставчици издателите на съответните фактури, по силата на чл. 170, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс негова е тежестта да докаже, че доставките са извършени именно от тези икономически субекти. Видно от

мотивите на Решение № 5099 от 07.05.2015 г., постановено по адм. дело № 9634/2014 г. по описа на ВАС, върху претендиращото данъчно предимство задължено лице лежи тежестта да установи с убедителността на пълното доказване осъществяването на правно релевантните факти. Такава е и практиката на СЕС по преюдициални запитвания. Съгласно т. 4 от диспозитива на Решение от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 на СЕС, Г. Т., принципът на данъчен неутралитет допуска националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая, дали самият издател на фактурата е извършил съответната сделка. В заключението на Генералния адвокат по дело C-439/04 А. К. е посочено, че държавите-членки могат да сметат като участник в измама данъчнозадължено лице, което приспада ДДС, посочен във фактура, за която той знае или би трябвало да знае, че е изготвена неправомерно, а именно, защото не отговаря на реално извършена доставка. Такъв оператор поема риска да бъде въвлечен в документна измама, при която няма доставка, а просто движение на фактури.

В конкретния случай издателите на акта обективно са обсъдили събраните в хода на ревизията доказателства и са съобразили обстоятелствата от съществено значение за правилното решаване на спора. В резултат на това са формирани обоснован извод за липса на доказателства за реално извършени доставки от посочения пряк доставчик и жалбата в тази част от спора е неоснователна.

Съдът кредитира ССЧЕ и допълнителната такава, защото те се подкрепя и от останалия събран по делото доказателствен материал.

От тях става ясно, че процесният доставчик „Г. П. Е. не се намира на посочения пред данъчния орган адрес на управления. Вещото лице е направило няколко опита да изпрати заявление с молба до доставчика на посочения в РД негов електронен адрес, но същия вече не е действащ.

На 30.08.2021г. вещото лице е посетило счетоводството на жалбоподателя [фирма] на неговия адрес в [населено място], [улица], ет. 2. След запознаване и анализ на Аналитичен регистър на [фирма] за период 01.01.2019г. - 28.02.2019 г. с осчетоводени доставки от „Г. П. Е. по дебита на счетоводна сметка 304 „Стоки“ с данъчната основа на доставката, по дебита на счетоводна сметка 453/1 „Начислен данък покупки“ и по кредита на 401 „Доставчици“, партида „Г. П. Е. с пълната стойност на доставката/ л. 119 от Приложение-папка № 1 към делото/;

Аналитичен регистър на счетоводни сметки от Група 60 „Разходи по икономически елементи“ на [фирма] за период 01.01.2019г. - 28.02.2019г., в който не се констатира осчетоводявания на доставки от „Г. П. Е./ Вещото лице е констатирало, че процесните доставки, получени от доставчик [фирма] са осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 304 „Стоки“ с данъчната основа на доставката, по дебита на счетоводна сметка 453/1 „Начислен данък покупки“ и по кредита на 401 „Доставчици“, партида „Г. П. Е. с пълната стойност на доставката.

СМР, относими към обектите на жалбоподателя „магазин и пекарна в [населено място], [улица]“, „магазин в [населено място], [улица]“ и „магазин в [населено място], пл. „Освобождение“ № 3“, извършени от доставчик „Г. П. Е.

с негови ДМА, персонал и материали, съгласно сключените договори с услуга е следвало да бъдат осчетоводени не по дебита на счетоводна сметка 304 „Стоки“, а по дебита на счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

Доставените машини и съоръжения от доставчик „Г. П. Е. за производство на хляб и тестени изделия е следвало да бъдат осчетоводени не по дебита на счетоводни сметки от Група 20 „Дълготрайни материални активи“.

Съгласно обяснението на счетоводството на жалбоподателя посочените осчетоводявания са резултат на счетоводна грешка. Данни за последващи осчетоводявания не са предоставени на вещото лице.

Данни за заплащане на процесните доставки от доставчик „Г. П. Е. не са предоставени на вещото лице.

Процесните доставки са осчетоводени на основание издадени от доставчик „Г. П. Е., двустранно подписани договори и ППП.

Счетоводството на жалбоподателя разполага с данни за последваща реализация на полученото по фактурите, изразяваща се в продажба на хляб и тестени изделия на физически лица, отчитани, чрез касови апарати.

Получателят на доставките разполагал с материална и техническа обезпеченост за извършване на последващи доставки .

Вещото лице не може да отговори на въпроса дали жалбоподателя дължи пари за осигуровки и други публични задължения към момента на ревизията, тъй като последният не предоставя заявените Трудови договори на работниците и служителите, Разплащателни ведомости на работниците и служителите. Счетоводен баланс и Синтетична оборотна ведомост към 31.12.2020г.

Определените с процесния РА задължения по ЗДДС, констатирани от ревизиращия орган за недекларирани приходи, регистрирани с Отчетен касов оборот с ФУ код 81 Отчет за извършените продажби за м.01.2019г. в размер на 5488,00лв. и за м.02.2019г. в размер на 33410,20лв.

Се изчисляват, съгласно изискванията на ПРАВИЛНИК ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ В сила от 01.01.2007 г. Заявеното от вещото лице копие от Отчетен касов оборот с ФУ код 81 Отчет за извършените продажби за м.01.2019г. в размер на 5488,00лв. и за м.02.2019г. в размер на 33410,20лв. не е предоставено на вещото лице от счетоводството на жалбоподателя. Според вещото лице пълният и точен размер на претендираното от данъчните органи задължение към момента на неговото изчисление от страна на органите по приходите, възлиза на **главница в размер на 35918,84лв. лихва в размер на 4077,55лв., или общо в размер на 39996,39лв.,** като изчисленията на вещото лице са показани в Приложение № 1 на настоящата ССЕ.

От допълнителната експертиза става ясно, че доставчикът „Г. П. Е. не е предоставил поисканите от вещото лице със Заявление от 23.08.2021г. копия от документи:

1. Синтетична оборотна ведомост за периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г.
2. Аналитична оборотна ведомост на счетоводни сметки група 60 „Разходи по икономически елементи“ и група 61 „Разходи за дейността“ за

периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г.

3. Аналитична оборотна ведомост на счетоводни сметки група 30 „Материали, продукция и стоки“ за периода 01.02.2019г. -28.02.2019г.

4. Дневник на счетоводна сметка 601 „Материали“/партида “Вложени материали“ за периода 01.02.2019г. —28.02.2019г.

5. Дневник на счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ за периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г.

6. Главна книга за периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г.

7. Дневник на счетоводна сметка 50 „Парични средства“ с отразени плащания от клиент [фирма].

8. Счетоводен баланс, ОПР и Синтетична оборотна ведомост към 31.12.2019г.

Поради посочените, но не предоставени документи, вещото лице не може да отговори на така поставения въпрос.

Жалбоподателя [фирма] има последващи доставки по ДДС на хляб и тестени изделия на клиенти физически лица в брой, отчитани чрез касови апарати в неговите търговски обекти.

На Въпросите поставени от алв. К. в съдебно заседание от 26.10.2021г.. съдебно- счетоводната експертиза дава следните отговори:

След запознаване и анализ на Аналитичен регистър на „Г. П. Е. за период 01.01.2019г. - 28.02.2019г. с осчетоводени доставки „продажба на строителни материали по опис“ на 4 бр. процесии фактури по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“, партида [фирма]/с пълната стойност на доставката/, по кредита на счетоводна сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“ с данъчната основа на доставката и по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък продажби“/л.146 от делото/;

Вещото лице е установило, че доставчика „Г. П. Е. е осчетоводил всичките 4 бр. процесии ДФ, издадени и декларирани от него по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“, партида [фирма]/с пълната стойност на доставката/, по кредита на счетоводна сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“ с данъчната основа на доставката и по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък продажби“. Такова осчетоводяване на доставка е вярно само по отношение на ДФ № [ЕГН]/27.02.2019г., издадена от „Г. П. Е./доставчик/ на жалбоподателя [фирма]/получател/ за доставка на машини и съоръжения. Останалите 3 бр. ДФ са за_доставка на СМР и е недопустимо да се осчетоводяват по този начин, а именно като доставка на машини и съоръжения.

След запознаване и анализ на Аналитичен регистър на „Г. П. Е. счетоводна сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ за период 01.01.2019г. -28.02.2019г. е осчетоводени доставки „Приход и от СМР“ на 4 бр. процесии фактури по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“, партида [фирма]/с

пълната стойност на доставката/, по кредита на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ с данъчната основа на доставката и по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък продажби“/л. 170 от делото/;

Вещото лице установило, че според данни в посочения регистър доставчика „Г. П. Е. е осчетоводил всичките 4 бр. процесии ДФ, издадени и декларирани от него по дебита на счетоводна сметка 411 „Клиенти“, партида [фирма]/с пълната стойност на доставката/, по кредита на счетоводна сметка 703 „Приходи от продажба на услуги“ с данъчната основа на доставката и по кредита на счетоводна сметка 453/2 „Начислен данък продажби“. Такова осчетоводяване на доставка е вярно само по отношение на ДФ № [ЕГН]/23.02.2019г., ДФ № [ЕГН]/21.02.2019г. и ДФ № [ЕГН]/18.02.2019г. издадена от „Г. П. Е./доставчик/ на жалбоподателя [фирма]/получател/ за доставка СМР. Осчетоводяването на ДФ № [ЕГН]/27.02.2019г., издадена от „Г. П. Е./доставчик/ на жалбоподателя [фирма]/получател/ за доставка на машини и съоръжения като доставка СМР е недопустимо.

Доставчикът „Г. П. Е. не е предоставил поисканите от вещото лице със Заявление от 23.08.2021г. копия от документи:

1. Синтетична оборотна ведомост за периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г.
2. Аналитична оборотна ведомост на счетоводни сметки група 60 „Разходи по икономически елементи“ и група 61 „Разходи за дейността“ за периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г.
3. Аналитична оборотна ведомост на счетоводни сметки група 30 „Материали, продукцията и стоки“ за периода 01.02.2019г. -28.02.2019г.
4. Дневник на счетоводна сметка 601 „Материали“/партида “Вложени материали“ за периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г.
5. Дневник на счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ за периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г.
6. Главна книга за периода 01.02.2019г.-28.02.2019г.
7. Дневник на счетоводна сметка 50 „Парични средства“ с отразени плащания от клиент [фирма].
8. Счетоводен баланс, ОПР и Синтетична оборотна ведомост към 31.12.2019г.

От които би могло да се установи дали „Г. П. Е. е осчетоводил коректно предмет, обем и финансова част на процесите доставки, посочени в Приложения 1 и ППП на договорите за СМР и стокова разписка № [ЕГН]/27.02.2019г. за доставка на машини и съоръжения.

Относно плащанията, които според свидетелят са извършвани към него и неговата бригада не са представени допълнително никакви доказателства.

Съдът не кредитира показанията на св. М. Г., защото е заинтересован от изхода на спора, а и неговите показания не се подкрепят от останалия събран

по делото доказателствен материал.

По изложените съображения оспореният РА е законосъобразен, не са налице основания за неговата отмяна, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1730 лв. на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, определено съобразно чл. 8, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Водим от горното, Административен съд София-град, 71-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 3, ап. 9, представляван от Д. Б.-Управител, чрез адв. К., срещу Ревизионен акт № Р-22220219004194-091-001/24.04.2020 г., издаден от М. А. К. – орган, възложил ревизията, и Д. Г. И. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с Решение № 1605/21.10.2020 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП, с който периода м.01.2019 г. и за м.02.2019г., са определени задължения за донасяне общо в размер на 39996,39 лв., в това число главница в размер на 35918,84лв. лихва в размер на 4077,55лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ет. 3, ап. 9, представляван от Д. Б.-Управител, да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 1730 (хиляда седемстотин и тридесет) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14–дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: